

عنوان مقاله:

اثر محلول پاشی و تلقیح ریشه با باکتری‌های محرک رشد و متابولیت‌های آنها بر میزان کلروفیل، جذب عناصر معدنی و عملکرد برنج رقم هاشمی

محل انتشار:

دو فصلنامه زیست شناسی خاک، دوره 2، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جعفر اصغری - عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان

سید محمدرضا احتشامی - عضو هیات علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان

زهرا رجبی درویشان - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه گیلان

کاظم خاوازی - عضو هیات علمی موسسه تحقیقات خاک و آب کرج

خلاصه مقاله:

به منظور مطالعه اثر محلول پاشی باکتری‌های محرک رشد و متابولیت‌های (شامل سیدروفور، اکسین، جیبرلین و برخی اسیدهای آلی) آنها در مقایسه با تلقیح ریشه بر میزان کلروفیل، جذب عناصر معدنی و عملکرد برنج رقم هاشمی، آزمایشی در دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در 4 تکرار در سال 1389 به اجرا درآمد. تیمارها در این تحقیق عبارت بودند از: بدون محلول-پاشی و بدون کود (تیمار شاهد)؛ بدون محلول پاشی و مصرف کود؛ محلول پاشی با: *Pseudomonas fluorescens* strain 136، متابولیت *P. fluorescens* strain 136، *P. fluorescens* strain 168، *P. fluorescens* strain 41، *P. fluorescens* strain 168، *P. fluorescens* strain 41، *P. fluorescens* strain 136، *P. fluorescens* strain 168، *P. fluorescens* strain 41. نتایج آزمایش حاکی از آن بود که تلقیح ریشه با سودوموناس سویه 41 در تمامی صفات در مقایسه با شاهد از بقیه تیمارها بالاتر بود. هر چند که محلول پاشی با سودوموناس سویه 41 نسبت به تلقیح ریشه با سویه‌های 41 و 136 سودوموناس از میزان کمتری برخوردار بود، اما نسبت به تیمار واجد کود و بدون باکتری، نتیجه بهتری داشت. نتایج اثر محلول پاشی متابولیت‌های باکتری‌های مختلف بر صفات مورد مطالعه کمتر از تلقیح ریشه و محلول پاشی باکتری بود که می‌تواند نشان‌دهنده اثر تنظیمی باکتری، در رشد و نمو گیاه باشد. در پایان آزمایش مشخص شد که تلقیح ریشه با این باکتری‌ها مناسب‌تر است، اما محلول پاشی این باکتری‌ها نیز می‌تواند در افزایش رشد و عملکرد دانه مؤثر باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178177>

